

ECOUL CRIMEEI

Redacția M. U. Of. post. Nr. 545

TARA

care o vrem

de Lt. rez. Cantacuzino G. M.

Pe jartfa, dreptatea și eroismul morților noștri, și eroilor vii, vom înfrînta o Românie nouă și puternică, ajutată de prietenii săi, teasta de dușmanii săi, o Românie în care românul va putea fi mandru și fericit, ca este român."

Extragem aceste vorbe din cuvântarea pe care d. Maresal Ion Antonescu, Conducătorul Statului a ținut-o în ziua eroilor, pentru a putea medita mai bine asupra adăncului lor înțeles și profeticului lor sunet. Această frază energică condamnă și tot programul istoric al tuturor celor care au luptat pentru ridicarea acestui Neam. Căci înainte de toate, de ridicare este vorba. Nu de o ridicare în pripa pe temelii surde, dar de o construire care să înfrunte vesnicia, așezată pe fundamentele de nezdruclănat de morale, ale credinței și de muncii.

Vom înfrînta o Românie nouă cu o morală mai aspră care va pune în lumina dărzeții în lupta și răbdarea la muncă a romanului.

Vom înfrînta o Românie în care abilitatea usurată și speculativă nu va mai fi primită ca o virtute, în care romanul nu se va mai năstea poet."

În care cinstea în gândire și în fapta vor fi cinșite, și cinșite, vor fi, și buna cuviință și evlavie a acelei vechi însușiri românești.

(Urmare în pag. 2)

MARESALUL ÎN CETATEA CRIMULUI

În ziarul german de front "Krim Zeitung" din ziua de 9 Iunie, a apărut un interesant articol, semnat de Locot. Dr. Frhr. v. Imhoff, cu ocazia inspectiei dlui. Maresal Antonescu.

Pentru importanța lui îl reproducem în întregime.

Acum un an infanteriștii germani și românii au pornit la atac pentru a smulge inamicului bastionul de pe tarmul mării Negre.

În istoria războaielor, această bătălie, care a durat 28 zile, disputându-se fiecare metru de pământ, a fost cea mai mare bătălie de asediu.

Odată cu Sevastopolul, peninsula Crimeea a fost definitiv curățită de inamic.

Dacă Maresalul Romaniei a ales această zi de aniversare, pentru a vizita cetatea Crimului, aceasta nu are numai o însemnătate a unei remășișcențe istorice, ci scoate în relief un fapt politic și militar de cea mai mare valoare pentru timpul de astăzi.

Dupa ce se terminase lupta pentru cucerirea bazelor principale a flotei sovietice din Marea Neagră, conducerea mil. țării germane a fortificat Crimela și în special Sevastopolul. Aceasta fortareata și-a asumat nu numai rolul de a asigura spatele unităților germane și române, ce lupta la Capul de pod Cuban, ci în același timp și siguranța întregii coaste românești. Acest fapt scoate în relief camaraderia de arme ce leaga soldații români de soldații germani.

de Locot. Dr. Frhr. von Imhoff

ni, în partea sudică a frontului de rasarit.

Acum un an, în luptele dela Sevastopol, această camaraderie de arme și-a avut cea mai fidelă reprezentare. Acum de curand, ea și-a găsit un nou simbol, în clipa în care Mare-

Conducătorul.

salul Antonescu a strans mana Maresalului von Kleist.

Pe istoricul camp de lupta, Conducătorul statului roman, a văzut încă odată pericolul cu care, acum un an, cea mai mare cetate sovietică amenința România, sub forma unui pumn strans îndreptat către Constanța și Dardanele.

Explicațiile ofiterilor germani

și români, date în diferitele locuri ale marilor batalii, au aratat Maresalului cum a fost cucerita această puternică cetate.

Pe ruinele fortului Maxim Gorki I, s'au prezentat întregul sir de lupte ce au dus la cucerirea tuturor forturilor din nordul Sevastopolului.

De pe stancile Inkermanului s'a revazut cel mai mare atac concentric din acest război și anume atacul împotriva celei de a treia centuri de fortificații între golful Severnaia, Inkermann și înaltimile Sapun.

Bolșevicii au aruncat în aer acest munte la 22 Iunie 1942. La miezul nopții o puternică explozie a cutremurat pământul până departe în jur, înclinând într'un imens morman vietile a 6000 de oameni.

În partea de Sud a câmpului de bătălie, un general roman a prezentat Maresalului o scurtă, dar cuprinzătoare descriere, a acțiunii diviziilor românești de sub conducerea generalilor Lascar și Manoliu.

Convorbirile avute cu comandantul militarilor germani și inspectiile unităților românești, au aratat Conducătorului, ca în spatele noilor fortificații, sta o armată bine dotată și puternică, gata să respingă orice încercare a inamicului de a recuceri regiunile pierdute.

Nu numai la Sevastopol ci și în sanul Crimeei sau la Cherci, ele dovedesc același lucru.

Increderea Maresalului Romaniei în aptitudinile comandantilor români, a fost justificată zilele acestea, prin faptul că aproape toți comandantii superioari români, poarta la gât Crucea de Cavaler al Ordinului "Crucea de Fier".

Numerosi ofiteri și ostași au primit pe piept Crucea de Fier cl. I și II.

Ei și-au dovedit calitatea lor de ostași europeni, în luptele dela Sevastopol și în Caucaz. Cine l-a văzut defiland în fața Maresalului lor, a capatat convingerea că aici se găsește elita Romaniei, cot la cot cu cei mai buni ostași germani, pentru a apăra centrul Mării Negre, adică Cetatea Crimeii pentru a apăra nu numai coastele Romaniei, dar și noul spațiu de alimentare al Europei.

RAZBOIUL DE ONOARE AL ROMÂNIEI

"Neues Wiener Tageblatt" publică un articol sub titlul "Războiul de onoare al României", în care se arată că națiunea română s'a înscris cu litere de sânge la locul de onoare, pentru vesnicie.

Ziarul scoate în evidență jertfa comandantilor cazuți alături

CAMARADERIE dincolo de moarte

Împrieteniți pe front în prima parte a campaniei, doi ostași, unul roman Dinu N. din București, celălalt german Hans Thomas, și-au jurat prietenie până la moarte.

Soarta a vrut ca în lupta comună dusa împotriva dușmanului comun, germanul să cada răpus de proiectilele bolșevice.

Romanul s'a întors la al sat după împlinirea datoriei, auzind de caderea camaradului său lubit, a luat inițiativa slăvirii memoriei prietenului german, organizând o slujbă religioasă la mormântul eroilor din Vatra Moldovitel.

Acolo în munții Bucovinei, ostașul german a fost proslăvit alături de eroii moldoveni. Gestul acesta de mișcătoare camaraderie, nu e nevoie să fie subliniat. El vorbește dela sine.

RESPECTUL

pentru cei de pe front

Autoritățile din țară au dat următoarele dispozițiuni:

Vor fi arestați și aspru sancționați toți cei care jignesc simțul bunecuvînt și aume: Tineretul de ambe sexe, care are o atitudine destrăbălată și își risipește timpul în plimbări și distracții.

Tineretul feminin care se fardăază exagerat, poartă coafuri extravagante, rochii scurte.

Barbații care își sufleacă manecile sub pretextul caldurii, deschide cămăși, fac vacarm la manifestările sportive, cei ce si fac din desmat o ocupație, vagabonzi, copii prinși fumând.

Cei de acasă trebuie să se arate demni de sacrificiul celor de pe front, cel puțin printr-o ținută corectă.

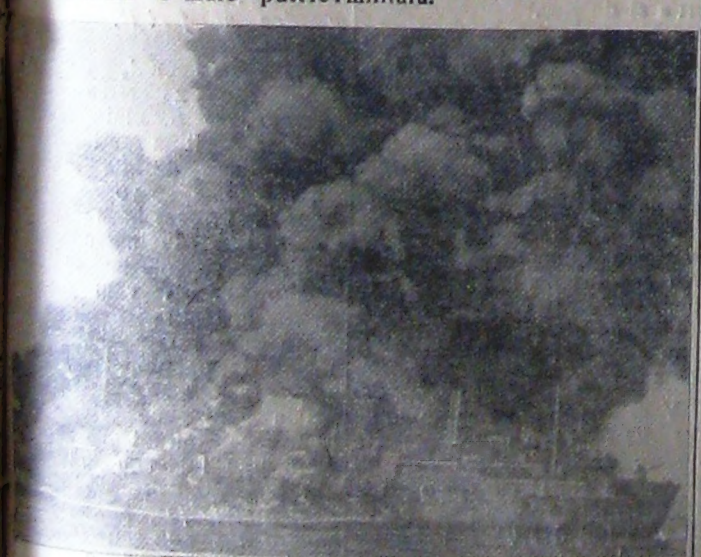
CINSTIREA EROILOR DELA DALNIC-VACARJANI

Sub cerul unei frumoase zile de primăvară, s'a făcut cinstirea mormenilor eroilor dela Dalnic-Vacarjani, în prezența I. P. S. S. Mitropolitul Visarion al Transilvaniei și a înaltilor demnitari.

S'au depus splendide coroane din partea M. S. Regelui și Maresalului Conducător, a membrilor guvernului a armatei germane și italiene, etc.

RAZBOIUL PE MARE

Pana la declansarea razboiului naval, avand la dispozitie o importanta flota comerciala si militara.

Sute si mii de vase anglo-americane au sfarsit în felul acesta.

Într'adevar, pentru apararea întinselor ei posesiuni, situate în toate colțurile lumii, cat mai ales pentru asigurarea circulației și a legăturilor cu metropola, o asemenea flota era strict indispensabilă.

An cu an, Anglia și-a marit și îmbunătățit parcurile ei de vase, pentru multiplele cerințe ce acestea, trebuiau să satisfacă.

Vase comerciale, tancuri petroliere, vase de război, vase port avion, într'un cuvânt, orice fel de vas neaparat trebuind pentru asigurarea bunului mers al aprovizionării cu marfuri, materii prime, exporturi de produse, importuri de cereale, produse alimentare, forestiere, etc.

Cu drept cuvânt s'a putut spune, pana în toamna lui 1939, că Imperiul britanic detine suveranitatea marilor.

În fiecare zi mii de vase circula cu scopuri diferite în toate

(Urmare în pag. 8)

de ostașii lor și încheie spunând, că cei 25 de generali și 41 colonel români, au pecetluit cu moartea lor în primele linii, garanția victoriei sigure.

Sacrificiul eroic al viteazului poror roman, găsește ecou în pieptul fiecărui german.

EROISMUL NU CUNOASTE VARSTA

Moartea eroica a unui voluntar in lupta contra banditilor din spatele frontului

Februarie sosise cu decorul lui, asternand un frumos linteiu de un alb imaculat, pe crestele si vagaunile Caucazului. Crivatul aprig si tatos, suera sinistru prin valile muntilor albastri, luandu-se parca la intrerere cu mugetul marilor.

Dealungul stancilor acolo unde ele isi dau intalnire cu apa marli furoase, oamanii batalionului nostru ingropati in santurile adanci si reci, scrutau cu ochii de vultur, intinsul apelor turbure cu mana inlestata pe patul armelor automate, gata sa primeasca pe inamicul ce ar fi dorit sa-i viziteze, cu un salut romanesc de „bine ai venit”, servindu-le cateva „bomboane”, cum le ziceau baietii la gloante.

Departe de cei dragi cu trupul, dar aproape cu sufletul lor, ocliti in lupte ostasii batalionului de pionieri, isi petrec nopțile lungi, de iarna aspra, in cercetarea intinsului apei spumoase, iar ziua, in cea mai buna parte, in cautarea banditilor sau a „pureilor” cum le placeau sa-i numeasca si care misunau cu zecile si sutele prin padurile din spatele pozitiei. Esalonati de-alungul malului, in puncte de sprin sau in posturi de lupta, sunt gata sa renunte la viata, pe care ar da-rui-o hucurosi pentru apararea Crucii si a Patriei.

La unul din aceste posturi de sprin, situat pe o limba de pamant ce se arunca in apa marii ca o punte, strajula plotonierul voluntar Haras Nicolae, venit de prin meleagurile Moldovei unde isi parasise familia si brazda, alergand cu voloste, acolo unde hiena bolsevice se svarcolea muribunda in fata balonetelor romanesti. Nu cunoaste odihna si nu stia ce e frica. Noaptea sta vesnic treaz, alergand din om in om, pentru a-i spune fiecare un cuvânt de imbarbatare si a-i picura in suflet, icoana sfanta a unei tari reinviate in holarele ei firesti.

Sosit in mijlocul nostru, pe cand ne aflam inca in Crimeea, Plot. voluntar Haras Nicolae, ne castiga imediat suferinta, fiind iubit de toti cei din jurul lui.

Devenise pentru noi „tenea Haras” si nu stia daca ar fi plecat cineva de langa el fara a primi un sfat parintesc.

Cand mi-a pasit pragul micutei mele case in care locuim si mi-a spus un „bine te-am gasit vericula” (vorba lui de totdeauna), am simtit in suflet un val de caldura si de fericire.

L-am invitat sa stea pe un scaun improvizat dintr-o lada de zahar si i-am servit un ceai fierbinte. Apoi ne-am dat in vorba povestindu-mi scene din vila petrecuta pe litoralul marii, unde aproape in fiecare zi bolsevicii incearca sa se infiltreze pe malul pazit cu stralnicie de romani.

Il priviam si-l ascultam cu admiratie pe acest om care se apropia de o jumătate de secol si care alergase in mijlocul tineretului pentru a pune si el o caramida la construirea unei lumi mai bune.

I se facuse dor de casa si vroia sa raporteze d. maior comandant sa-i acorde un mic

concediu pentru a-si revedea sotia si copilul.

Soarta a vroit insa altfel.

De cateva zile aparuse din nou prin padurile din spatele pozitiei, mai multe grupuri de banditi, care atacau noaptea oamenii de pe litoral, iar ziua oameni izolati.

Plot. voluntar Haras Nicolae,

cuprinsese padurea seculara, un glonte hain, sfredeleste inima eroului voluntar, facandu-l sa ingenucheze si sa cada cu fata la pamant, cu mana dreapta intinsa, vroind parca sa spuna: „Inainte baieti!”

I furati de moartea comandantului lor, soldatii patrund in randurile dusmane, lovind

Frontul Cubahului. Atacurile disperate ale inamicului sunt zadarnice prin violenta bombardamentelor de aviatie si artilerie.

cere Slt. Iacob Petre cdt. de ploton, permisiunea de a porni in cautarea banditilor spre ai starpi.

Dupa multe insistente, i se da voie si in fruntea unei grupe, cu o pusca mitraliera, porneste la scotocirea padurii „seculare”.

In fruntea grupei, Plot. Haras, goneste navalnic in iures nimitor, secerand pe inamici.

Unul cate unul, dusmanii crucii, cad sub focul ucigator al armelor automate. In valtoarea luptei, Plot. Haras, nu obsearva insa, ca s'a departat prea mult de oamenii lui si ca banditi il manevreaza sistematic, atragandu-l in cursa, atat pe el ca si pe soldatul Paduretu Ion.

Din Infernul clocotitor care

in dreapta si'n stanga cu patul pustii si cu boloneta, pana ce paganii inspaimantati, o lau la fuga in padurea intunecoasa.

A doua zi eroul voluntar, este inmormantat cu crestineasca evlavie in cimitirul erolor din comuna Ssuko—Caucaz, la un loc cu soldatul Paduretu Ion care cazuse eroic sub comanda lui.

Si acolo in fata padurii seculare ce acopera ca o mantie de purpura muntii Caucazului, simtim ca linistea incepe a-si face iarasi loc, in inimile noastre camaraderesti, sbuciumate de atata durere.

Serg. major Budura Teodor.

Catre Caucazi

Lui Ion, Vanator de Munte, din D. Vizia Eroica.

Ioane, maine trecem in Caucazi

C-aici am cam ajuns la cap de fapte

De cand am imblanzit muntii haini

Si-am luminat toti ochii orbi de noapte.

Ne ducem iar pe drumul tras de plumbi

Sa prelungim poruncile oprite

De grelele rasfrangeri dela Don

Si raristea din suferinta strivite.

Ne ducem-ducem-ducem, cum ne-am dus

Atat amar de 'ntindere, departe,

Sa spui la toti si-acum ca tu, Ion,

Nu stii a scri, dar stii a face carte.

Icoanele din tot ce-ai fost facut

Pe und' te-a dus sau Roibu, sau piciorul.

Aduna-le si ia-le sa le vezi

Atunci cand te-o propii noaptea si dorul.

Cat timp s'a stins de cand ai umerit

Intaiul pas pe spatele hotare,

Aminte nu-ti aduci, dar stii atat

C-a fost zapada multa, morii si soare.

Ioane, maine trecem in Caucazi

Ca si acolo-s munti ce fac furtuna

Si vietile se bat sa-si fure loc

In gropile ce'n tunet se aduna.

Ne ducem ca sa ducem peste tot

Hrisovul pentru-o maine-Romanie

Sa nu lasam hapani deprimprejur

Sa bage mana'n cronica sa-l scrie.

Lt. Colonel Mircea Maroia

Un locas de inchinare inaltat de vanatorii de munte in satul Urka

Din initiativa preotului cpi. Popea Ion, confesorul unui batalion de vanatori de munte, s'a construit o biserica in satul Urka—Crimeia, in locul salii de teatru si club, al partidului comunist.

La construirea acestui sfant locas, au contribuit in mare masura, ofiterii si ostasii acestui batalion. A fost inaltata anul trecut, in mai putina de cinci luni si redata credinciosilor spre bucuria si fericirea acestora.

Anul acesta la 16 Mai, a avut loc sfintirea bisericii. A luat parte o delegatie de ofiteri si ostasi din partea batalionului si un numeros public din localitate si imprejurimi.

Preotul Cpt. Popescu, a tinut o impresionanta cuvintare, in care a subliniat rostul sfantului locas redat uzului de catre armata eliberatoare.

A raspuns preotul rus, care si-a aratat admiratia fata de armata romana care este capabila sa infaptuiasca astfel de opere pentru un popor cu care se afla in razboiu.

„Not apreciem acest gest si privim armata romana ca pe o sora buna, care a sarit sa ne scape din ghiara si primejdia comunismului”.

Pe pergamentul scris in limba romana si rusa si ingropat la temelie bisericii, s'a scris urmatoarele:

„In localul salii de teatru al clubului partidului comunist, din acest sat Urka Crimeia, ridicatu-s'a in anul de gree incercare 1942 din initiativa si cu osardia unor ofiteri si ostasi din Batalionul 20 Vanatori de Munte, acest sfant lo-

cas, spre slava lui Dumnezeu, spre mantuirea poporului din nerozocirea in care se afla fiind in ghiara comunismului si spre cinstea si victoria Armatei Romane, drept credinciosilor s'ei Sovietice in cel mai mare si durabil razboiu de eliberare si trugerea comunismului din citor de familie, proprietate civilizatie si crestianism”.

COMUNICARE

— Din cauza operatiunilor actuale, promotia de aviatori ai Scoalei de Aviatie din anul 1932-1933, nu se putea intruni in cursul acestui an potrivit legamantului, cut la Timisoara. Conferinta intelegit luata cu d. Colonel NESTORESCU VALERIAN, fostul nostru instructor de studii, urmeza sa se faca o alta data, care se va afla din vreme.

In razboiul dus alaturi de viteaza armata germana, pentru reintregirea neamului aducem un pios omagiu camarazilor nostri care s'au jertit si ne obligam solemn sa continuam lupta cu toata indarrea pana la zdrobirea definitiva a inamicului.

Aceasta pagina o punem la dispozitia camarazilor pentru toate lucrarile bune pe care ei ni le vor trimite.

Manuscrisele rugam a trimite redactiei, oficial postat militar Nr. 545.

TARA CARE O VREM

(Continuare din pag. 1)

Vom infianta o Romania in care graba de a parveni si de a pareia nu vor mai intinca mintile celor tineri sau celor batrini, o Romania care isi va recruta elita printre lumea sanatoasa si energica a poporului ce timp de veacuri a pastrat in inima sa neatinsa de urgia vremurilor, insusirile unui suflet drept si loial, invatati sa moara pe campurile de lupta si sa muncasca din greu campurile datatoare de bogatii.

Vom infianta o Romania noua al carui popor, a carui armata va fi fost calita prin spiritul de jertfa si de risc.

Vom infianta o Romania noua, fara a ne imbata de iluzii, fara a ne multumi cu putin, fara periculoase suprapreturi, in care fapta va conta si mai greu de cat vorba si actiunea fieceara va fi judecata in funcția staruintei pe care o va depune si a sufletului care va avanta o Romania cinstita si in lacrimile mari si in cele mici, in care fiecare se va simti solidar cu natiunea si cu statul, cum sunt solidari astazi acei romani care lupta in Rusia.

Vom infianta o Romania noua, care va fi ca o mare gradina cu sosele bune, cai ferate rapide, canaluri care vor unifica raurile ce nu vor mai curge in vola lor, dar vor fi indiguite si stavilate, o tara abundent electricata, in care bunatatile

civilizatiei vor fi pentru toti cel care vor munci va fi belug tihna si fericire.

Atuncia satele si orasele, porturile de pe Dunare sau de pe Mare, vor cunoaste si ele o noua viata sub indrumarea unei noi educatii care va avea ca indreptari, nu numai dezvoltarea insusirilor personale, dar si faurirea unei discipline care va lega pe fiecare de marile terese ale tarii, dand simtunitate datoriei, toata prioritatea.

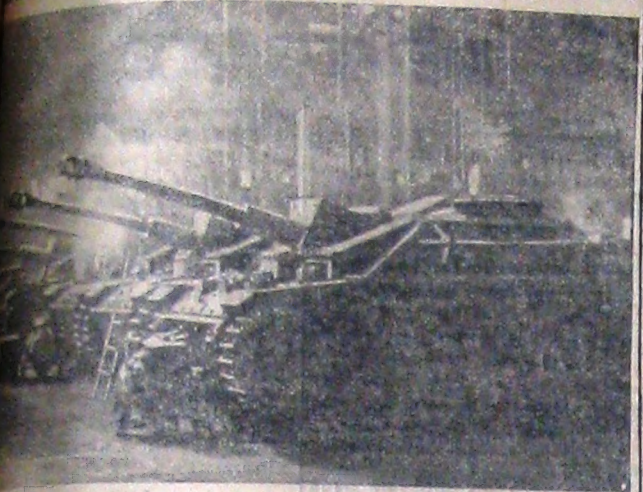
Si atunci cea Romania noua va fi si puternica, stimata de prietenii sai, temuta de dusmanii sai, o Romania in care romanul va putea fi mandru si fericit, ca este roman”.

Atuncia romanul, nu va mai trece de le exagerarea spiritului critic, cu o uluitoare staruinta, la o eftina multumire de dansul, sau de tara lui, ci atunci toate se vor intinde pe realitate, care la randul lor vor fi realizate muncii romanesti. Nu ne vom mai multumi cu proiecte, dar vom dori ca staruinta, realizari pentru a putea masura forte, pentru a cunoaste puterea voinei noastre creatoare.

Iata pentru ce luptam, lupta pentru ce infruntam inamicii in propria lui tara. De aceea „suntem holarati sa nu punem armele jos, pana nu rasare din nou soarele drepturii romanesti”, cum a spus Maresalul.

FUHRERUL A FACUT ELOGIUL TEHNICEI GERMANE

Ministrul german al munițiilor și al armamentului, a făcut o vizită Fuhrerului, la Berlin sau general, însoțit de conducătorul Reichului și-a

In uzinele germane, sute de tancuri de tip „Tigrul” se fabrica în serie cu o viteza uimitoare.

principalii săi sefi ai industriei germane. Fuhrerul a fost informat cu

exprimat multumirea pentru rezultatele satisfăcătoare și a făcut elogiul tehnicii germane.

UZINELE DIN GORKI

DISTRUSE DE ARMA AERIANA GERMANA

Aviația germană a aruncat 1000 tone de bombe plosive asupra orașului Gorki. Au fost distruse toate atelele, hangarele, depozitele materiale și rezervoarele strolifere.

Atacurile aviației s-au produs succesiv în patru nopți, obiectivele fiind atinse prefăcute în ruine.

E de notat printre altele, că această localitate se găsea

și o importantă uzină de automobile, de pe urma distrugerii căreia, industria sovietică suferă o pierdere ireparabilă.

Incaodată Anglia Centrală și de Sud a fost puternic bombardată de aviația germană. Importante obiective militare au fost atinse cu succes, înregistrându-se incendii și pagube enorme.

STIRI DIN TARA SI STRAINATATE

M. S. Regina Mama Elena, a plecat zilele trecute într-o scurtă călătorie la Florența.

Legea privitoare la drepturile concentratilor, a fost modificată în sensul, ca elevii școlilor de subofitieri, activi și de rezervă, când se trimit la unități pentru stagiu, vor primi pe lângă solda și hrana corespunzătoare gradului și alocația lunară de 2000 lei.

Directiune P. T. T. a fost autorizată să emită o serie de timbre în care o sută de mii exemplare pentru comemorarea a doi ani de la intrarea României în război.

Ajutoare impartite de Consiliul de Patronaj

Invalizii, orfanii și văduvele de război, au primit dela Consiliul de patronaj, ajutoare în bani de peste 17.000.000 lei, în afara de opera de asistență organizată prin numeroase centre de ocrotire.

Reduceri acordate de C. F. R.

Invalizii de război beneficiază de reducere de 75 la sută din tariful C. F. R., pentru orice călătorie pe calea ferată. Reducerea se acordă la prezentarea cartilor de identitate respective și a cupoanelor de călătorie.

Condamnari la Moarte

Autoritățile judecătorești, au condamnat la moarte pe o serie de borfasi, care profitând de camuflaj operau în voe, jefuind pe cetățeni.

Condamnații au fost executați.

Primul Barou Roman în Odesa

In Capitala Transnistriei a avut loc recent, în prezența guvernatorului provinciei d. prof. Alexianu, instalarea primului consiliu al baroului avocaților din Odesa.

Solemnitatea a constituit un act important în administrația Transnistriei întrucât este prima dată când se da provinciei o organizare mai bună a justiției, locul unde peste 25 ani a domnit nedreptatea.

Recunoștința fata de văduvele de război

Ministerul Aparării Naționale, a datut văduvelor din războiul actual, din județele Covelului, 74 junci și juncani.

Darul s'a făcut în urma dorinței exprimate de d. Maresal Antonescu, și ca un semn de recunoștință pentru urmașii celor ce s'au jertfit pentru țară.

În Argentina a izbucnit revoluția. Mai multe corpuri de armată s'au revoltat contra guvernului.

Răsculatii sunt comandați de generalul Ramirez, fost ministru de război recent, destituit din funcțiunile ce le ocupa.

La Buenos Aires s'a format un guvern provizoriu, care continuă politica de neutralitate a guvernului precedent.

Orașul Eastbourne din sudul Angliei a fost atacat violent de aviația germană. Bombele aruncate în clădirile fabricilor și ale garilor, au produs numeroase și mari incendii.

În sfârșit după multe eforturi, s'a reușit să se „realizeze” acordul dintre generali Giraud și De Gaulle.

Tusea și cu jungla s'au înțeles. În felul acesta Franța traeste un nou act dramatic al tragediei sale.

„Popolo di Roma”, scrie că atitudinea amenințătoare a Angliei fata de Spania, urmarește intențiuni nu tocmai limpezi.

În situațiile disperate, Anglia se leagă totdeauna de un stat neutru, pentru a produce anumite diverșiuni și confuzii.

Ziarele turcești, răspund presei palestiniene precizând că nu admit revizuirea Statutului Străimilor lor în sensul de a per-

mite trecerea vaselor de comerț și de război sovietice.

Turcia—conchid ziarele,—nu permite nimanui să se amestece în chestiunile care o privesc.

Aviatorii anglo americani, au aruncat balonase cu lichide inflamabile asupra catorva regiuni din Danemarca. De balonase erau legate bidoane care prin atingere cu pamantul explodau, întrucât conțineau materii ușor inflamabile.

În trei luni, dela 1 Martie până la 1 Iunie, aliații au pierdut în spațiul mediteran 1461 avioane și 6000 aviatori. Din aceste aparate 900 erau bombardiere cu mai multe motoare.

Pierderile anglo-saxone sunt deci apreciabile.

Cu prilejul unei adunări a Cardinalilor, Papa Pius al XII, a îndemnat pe beligeranți să respecte legile umanității în războiul aerian, care produce atatea victime nevinovate, batrani, femei și copii

Pe frontul de Rasarit, au fost nimicite în cursul lunii Mai, 1213 avioane sovietice.

Din acestea 1016 au fost doborâte în lupte aeriene de vanatorii germani. În aceleași perioadă de timp au fost pierdute numai 143 avioane germane.

Fiul fostului președinte al Statelor Unite, Teodor Roosevelt, a fost omorât în luptele date în insula Attu împotriva forțelor japoneze.

Presă turca ia parte la pierderea suferită de aviația noastră, prin moartea locotenentului rezervă aviator Nicu Polizu Micsunesti.

Peste 20.000 membrii ai sindicatelor muncitorești din industria americană de automobile au declarat greva.

Sub presiunea Angliei de a stabili raporturi cu Moscova, guvernul egiptean a demisionat.

Noul guvern va trebui să suporte amestecul englez în treburile publice.

Ramane de văzut reacțiunea opiniei cetățenesti.

Președintele Argentinei a demisionat în urma mișcărilor revoluționare din țară sa.

RAZBOIUL PE MARE

(Continuare din pag 1)

rectiile celor cinci continente arătând cu mandrie pavilionul englez, semnul stăpânirii economice al lumii.

Asa a fost până la izbucnirea războiului, conflict pe care l-au curajat să se declanșeze cu nerăbdare ca a doua zi să iasă mai puternici pe ruinele cetăților năluni, menite să se servească pentru ca stăpânirea imperialismului englez să ramane stingherită alte sute de ani pe aci înainte.

Dar a intervenit războiul. Germania amenințată în însăși existența ei, încutată de condițiile tratatului de pace și al tratatului aliat, n'a putut să-și lăsa flota ce-o avea înainte de 1914.

Și a găsit ca singura soluție salvabilă intereselor ei, nu poate fi decât războiul submarin, adică cu o flotă de unități pot fi construite ușor, repede, să dea lovituri mortale naționalei maritime engleze.

Inițiativa a reușit pe deplin. Cu ajutorul Italiei și Japoniei, s'au dat tonajului britanic lovituri mortale.

Astfel în primele 4 luni de război din 1939 s'au scufundat nouă milioane tone vase.

În 1940, 7 milioane tone.

În 1941, 8 milioane tone. În 1942, 12 milioane jumătate tone.

Comisia Statelor-Unite recunoaște că în 1942, aliații au suferit pierderi de 12 milioane tone, din care 9 milioane au fost date la fund de forțele marine și aeriene germane; 2.200.000 tone scufundate de forțele japoneze și 800.000 tone de forțele italiene.

În primele cinci luni ale anului curent s'au scufundat peste 2.800.000 tone.

Aceste continue pierderi au silit pe anglo-americani să procedeze la o serioasă examinare a problemei tonajului lor.

Din aceasta cauza legăturile dintre diferitele lor posesiuni au început să sufere serios. În susul aprovizionarea metropolei cu articolele indispensabile vieții de toate zilele se afla periclitată.

La începutul războiului, s'a crezut că cel mai bun mijloc de protecție al vaselor comerciale împotriva submarinelor Axei, este navigația lor în convoiuri protejate de unități ale marinei de război.

Experiența tristă a arătat că pagubele devin și mai mari deoarece cele mai de elită vase militare constituind adevărate

flote, au ajuns în fundul marilor și oceanelor.

În lipsa unui mijloc eficace de a stavili raul anglo-americanilor au adoptat o soluție eroică: să se majoreze la maximum producția de vase pentru a preîntâmpina astfel golurile produse de războiul submarin.

Dar o, asemenea soluție atrage după sine în afara de un efort foarte susținut al marelui de lucru, o armată întreagă de tehnicieni lucrători specialiști și cheltuieli extraordinare, cantități impresionante de materii prime, fără ca prin toate acestea, problema tonajului să gasească o soluție satisfăcătoare.

Căci oricât de multe vase se vor construi, ele vor continua să pazească fundul marilor.

Problema mai are un aspect și anume, este vorba de personalul navigant.

Acesta nu poate fi înlocuit de oricine. El trebuie format în timp, în foarte lung timp. Poate să fie construit un vas în 24 ore, dar personalul de bord, îi trebuie cel puțin nota luni pentru a fi pus în serviciu.

În asemenea condiții supremația marilor, este departe de a se mai afla în mâinile aliaților și prabusirea anglo-americanilor apare iminentă.

Tancul „Tigrul”, spaima inamicului, în plină acțiune.

„PLOSITA ENGLEZEASCA“

Ce a crezut FRITZ

DE TOATE

Înaltă de a li scosi englezii din Grecia, de către trupele germane și odată cu această și din Europa, ostasii Albionului se plimbau în voie în frumoasa Elada, făcând de multe ori gume proaste pe socotăla respectului și admirației pe care grecii o aveau artei, culturii și civilizației lor.

Astfel într-o bună zi, un „Tommy“, cu boneta pusă strengărește pe o ureche, cu țigara în colțul gurii și cu mâinile varate până în coate în buzunarele pantalonilor scurți, porni să viziteze Atena. Cum era obiceiul, era însoțit de unul din „camarazi“ din armata greacă.

La un moment dat, englezul de oprit în fața unei clădiri cu câteva etaje și aspect impunător.

— Ce este asta?

Palatul Academiei de științe, răspunde grecul cu emfază.

— Academia de științe? La noi în Anglia așa ceva nu poate fi decât umila locuință a unui năinsemnat profesor de chimie.

— ???

— Dar asta? Se opri de data asta în fața imensei clădiri a trustului tutunurilor și țigarilor greci.

— Fabrica de țigări, răspunde ironic grecul, fiind sigur că așa ceva nu pot să aiba englezii.

— Fabrica?!! La noi, așa ceva nu poate fi decât un debit de tutun, într-o suburbie a Londrei.

De data aceasta grecul simți că-l fuge pământul de sub picioare. Înghiți în sec și-l conduse pe englez în port unde fi arată imensa clădire a Ministerului Marinei Com. relate, cea mai deosebită opera edificată a orașului, la care munciseră toate capetele luminate ale inteligenților greci, nu știu câți ani în sir.

— Ce spui că e asta? În-

PE OCOLITE...

— Ce ordin am dat eu, Müller, să se facă plaje sau distrucție?

— Într-o noapte, domnule locotenent!

— Atunci te rog, vizi că ai treilea nasture de sus, este descheiat.

treba englezul, măsurând-o de sus până jos, cu dispreț.

— Ministerul marinei comerciale, răspunde grecul scurt și întepat, socotind că de data aceasta l-a făcut praf.

— Minister?!! La noi, aceasta este locuința barcagiuului care închiriază barca pe Tamisa, răspunde englezul într-un hohot de ras.

În acel moment, o broască testoașă se țara încet printre picioarele grecului, plouit locului de indignare. Și pentru că englezul privi mirat la enormul batracian, grecul puse mâna pe ea și l-o înfipse sub nas.

— Sa nu spui că la voi asta se cheama plosnita, ca-ti dau eu ea în cap!

Transformare

Un american se afla într-o vacanță de plăcere, într-un oras din Scotia, când într-o zi nefericită, mașina cu care făcea dese plimbari prin împrejurimi, fu tamponată de un camion și făcută praf. De sub sfarmătură, americanul fu scos grav ranit și transportat în grabă la spital. Aici fu supus imediat unei intervenții chirurgicale și fu salvat cu viață, în urma unei transfuzii de sange. Sangele îl fusese acordat de un scotian, în schimbul unei sume destul de mari. În timpul convalescenței, medicii îl prescriseră să mai facă transfuzii astfel că scotianul se prezenta din nou pentru a-l ceda din propriul sau sange...

La plată, americanul îl achita însă numai jumătate din pretul oferit la prima transfuzie.

La a treia transfuzie, când scotianul se prezenta să-l încaseze banii, americanul nu-l mai plăti nimic.

— Vezi, la lucrul acesta nu m'am gândit, își spuse scotianul, esind resemnat pe use.

SPECTACOLE

Serviciul Militar de Propaganda S.M.P.

Teatrul Cinema Mio

Str. Sevastopol No. 2

Pentru Militari și Civili

TEATRU

Marti 15 Iunie, Joi 17 Iunie, Sambata 19 Iunie și Duminica 20 Iunie. orele 17.

PROGRAM NOU—MUZIC-HALL

Întrearea generală 1 R.K. Biletele de vanzare la casa teatrului în fiecare zi între orele 9—12 și 15—17

CINEMA

Miercuri 16 Iunie, Vineri 18 Iunie ora 17 și Duminica 20 Iunie ora 15.

„SECRETUL DIN WAGON—LITS“

Întrearea generală 1 R.K. Biletele sunt puse în vanzare la casa cinematografului în fiecare zi între orele 9—12 și 15—17.

Tunarul Fritz și-a găsit o fată și-l face complimente:

— Ce picioare frumoase ai, domnișoare!

Ea, mandra, răspunde:

— Stiu ca am!

— Și ce genunchi frumoși...

— Și asta stiu, răspunde ea, ridicându-și puțin rochia dea-

supra gingaselor rotule, ca să se „observe“ mai bine. Apoi, uitându-se tandra la Fritz, îl întreba:

— Vrei să vezi unde am fost operată de apendicită?

— O! Ah.. As fi un om fericit să pot... Cum să nu...

— Uite colo, viz-a-viz, în clădirea aceia mare. Acolo este spitalul...

Întrebare: „Cu ce se spala soldatul dimineața?“

Răspuns: „Cu pieptul gol!“

INTRE VANATORI

— Într-o zi am impuscat 999 de iepuri.

— Extraordinar! Dar de ce nu spui că au fost 1000? Ce contează un iepure mai mult sau mai puțin.

— Nu pot să mint pentru un singur iepure!

Camarazi, luați parte la concursul nostru cu p. emi pentru cele mai bune glume

3 PREMII

1. O sticlă cu rom.
2. Doua sute țigari.
3. Una sută țigari.

Glumele premiate, cât și cele nepremiate, dar totuși bune, vor fi publicate la această pagină, cu semnatura fiecăruia.

A scrantit-o.

Sotia directorului trece pe la blurul barbatului sau și întreaba pe portar:

— Va rog, domnul director este aici?

— E plecat la țară! Dar cine sunteți dvs?

— Sunt sotia lui!

— Haha! Așa spuneti toate! — 1? 1?

La examen

Profesorul:—Ce înseamnă de fapt escrocherie?

Elevul:—De exemplu dacă ma trântiti la examen.

Profesorul: (surprins)—De ce?

Elevul:—Codul prevede că acela care profita de neștiința altuia să face vinovat de escrocherie.

Semnal de întrebare

Copilul nostru vrea să știe totul. În fiecare zi își pune mii de întrebări. Vrea să știe de ce oul este rotund, de ce vaca are patru și de ce calul nu are cincipicioare.

Sunt un tata bun, și îi răspund mereu. Totuși într-o bună zi i-am spus:

— Nu ai auzit niciodată de baiatul acela, care întreba prea

BANCURI

— Noroc, Tache!

— Adevărat noroc. Chiar acum am găsit o sută de lei.

— Sa ști că s'banii mei pierduti adineaori. Era o piesă de o sută.

— Dar eu am găsit două piese de cincizeci...

— Atunci, probabil că în cadere s'a rupt în două.

— Cumnatul meu trage foloase de pe urma greseliilor facute de oameni.

— Ce meserie are?!

— Este fabricant de gume de sters.

— Foarte bun vinul acesta. Cati ani are?

— Nu știu, dar sunt sigur că nu mai are mult de trait.

— Unde te ducl draga?

— Nicaeri!

— Nu stiam de ce merele astea au un gust atat de curios. Nu cumva acesta este pomul preferat al cainelui?

multe și pe care mama l-a prefăcut într'un...

— Cum chiar într'un...

— De sigur!

— Atunci, spune-mi...

— A putut balatai acela...

— Tata, un coleg al...

— Zau? Și tu ce ai...

— N'am putut să spun...

— Val ce rau îmi pare...

— Da, domnule, tot...

— Afara de lemnele pe care...

— Dadașul era mai tare...

— Dragul meu, tine...

— Surile, le-am citit. Vene...

— Astea foarte asemănătoare...

— Solomon de către na...

— După cinci minute p...

— Ce coincidental!

— Nicio coincidentă. A...

— Dadașul era mai tare...

— Dar totuși trebuie...

— Nu dragul meu, nu...

— Duc nicaeri. Ma întorc...

— Asculta bătaie! Dada...

— dau cinci lei poți să-mi...

— unde pot găsi pe Ionel, bă...

— portaresei?

— Da domnule.

— Atunci tine cinci lei.

— Multumesc. Eu sunt la...

— al portaresei.

— Nae a avut denum...

— aventura fermecătoare. A...

— pat dela inec o tanara vadu...

— Inteleg... Acum se po...

— întrebarea cum îl scapam...

— el de vaduva.

— Am venit să cer...

— fetei dvs.

— Numai mama?!! Impos...

— O! o! lei toata, or, deloc...

